

کنید؛ این یک تدبیر مدیریتی است. خدا را خوش نمی‌آید شما زحمت بکشید اما به اسم مدیر بعدی تمام شود. به معوانان تان بسیارید جوری برنامه‌ریزی کنند که ۲۰ روز آخر مدیریت تان حداقل روزی یک طرح افتتاح شود با خانمه یابد.

۷. تام توأی گزارش بدهید. اصولاً در عنوان مدیریت (!) وقت سرخاراندن نداشته‌اید، اما مردم که این متفقی را نمی‌دانند و ممکن است بعضی‌ها از این خدمت دل سوزانه و مواجهت خاموش سوءاستفاده کرده و با توجه به غفلت مردم، شما را خراب کنند؛ بنابراین در روزهای آخر جبران مفاسد کرده، خبر خوش به مردم بدهید؛ مثلاً این که دوماه حقوق به همه کارمندان خواهد داد لبیات ارزان خواهد شد، یا این که ۹۷ درصد از درآمد های پیش‌بینی شده را پیش‌بینی کردید و به دست آورید. باز هم می‌توانید از تبلیغات غافل می‌باشید.

۸. تکمیل سفرهای خارجی. خیلی از کشورها می‌خواسته‌اند از مدیریت شما گذشتگاری کنند و کلی به انتظار نشسته‌اند که روزی سرتان خلوت شده و به آن‌ها سری بزنید. خدا را خوش نمی‌آید به آن‌ها توجه نکنید و بیش از این، آن‌ها را متنبک گذارید. در اولین فرصت در روزهای آخرین مدیریت این سفرها بررسید البته وظيفة اخلاقی حکم می‌کند به همراه خلواده تشریف ببرید؛ بالاخره هفت. هشت سال، دوری شما از خانه و خلواده و نیز سختی‌های کار شما را تحمل کرده‌اند. پیشنهاد می‌کنیم یک هوایی‌مای اختصاصی دویست. سپصد نفره راه بینازید و کلیه مشاوران و معوانان راهم به همراه خود ببرید. این کار هم فوابیدی دارد که حتماً بدان مطلعید.

۹. در دل کردن با کارمندان و مردم به عنوان صلح‌جان حقیقی اداره‌تان. این کار فوابیدی دارد از جمله این که مردم با مواجهت‌ها و زحمت‌هایی که کشیده‌اید آشنا خواهند شد و جلوی سوءاستفاده عده‌ای هم گرفته خواهد شد. یک کار بیگرید که دسته‌جمعی با شما عکس گرفته‌اند هر کدام‌شان این عکس را قاب کنند، می‌دانید چه نتایج پریاری خواهد داشت و تا چه حدی در خاطره‌ها باقی خواهید بود.

۱۰. قول‌هایی درست و حساسی بدهید. هرچند که این کار ظاهراً در پایان مدیریت شماست اما این قول دادن فوابیدی دارد. حداقل این که مدیر بعدی از روش شما درس می‌گیرد و می‌فهمد چه باید بکند. مثلاً به خبرنگاران و عکاسان اداره‌تان قول بدهید به هم‌شان یک دوربین دی‌جی‌تال آخرین مدل هیچه می‌دهید یا به اعضا تیم اداره به خاطر پیروزی در مسابقه فلان جایزه ارزش‌مند (مثلای دستگاه ماسکیمای) و یا چیزهایی دیگر.

۱۱. نامه سرسته به مدیر بعدی. وقتی می‌خواهید مدیریت خود را تحویل مدیر بعدی بدهید یک نامه سرسته به او بنویسید و در کشوی میزش بگذارید. محتوای نامه با خودتان. این کار فوابید زیادی دارد که حتماً خودتان بیشتر از من عامی بدان واقفید.

۱۲. لبخند را تا آخرین لحظه فراموش نکنید، کاری کنید همیشه هم کاران تان هرجا قیافه آنکاره کرده و لبخند آنکشیده‌ای دیدنند، یاد شما بیفتدند. خوب، حالا با به کار بستن این دوازده راه عملی و مهم مطمئن باشید چهره‌ای به‌یادماننی از شما در خاطر همگان باقی خواهد ماند.

میرزاپوس

هرچند مردم کمتر باور می‌کنند، اما این دوازده شیوه را به کار بینید تا این که به عنوان چهره‌ای باشکوه و موفق در خاطره‌ها همانید.

می‌دانید که دوره مدیریت در مملکت خیلی کوتاه است و حد و مرزی دارد، بنابراین شما نمی‌توانید مادام‌العمر مدیر اداره بمانید و البته برواضح است که کنار رفتن شما از دو حال خارج نیست با این که مردم و همکاران تان به خاطر حسن سایقه شما بجان آمدند و روزشماری می‌کردند که دوره مدیریت موقوف شما بالآخره به پایان برسد و یا این که دوره مدیریت شما تمام شده و پست بزرگ‌تر و خدمت ارزش‌مندتر دیگری در انتظار شماست؛ البته در حالت اول هم، این قصه عumoala اتفاق می‌افتد...

در هر حال در مملکت ما قدر مدیر را نمی‌دانند و بیش از چهارسال و هشت سال نمی‌گذرانند کسی خدمت کند؛ حالا سوال این است که با این عمر کم مدیریت و این قرن‌شناسی، یک مدیر موفق چه کند تا همکارانش خاطرخواشی از او داشته باشند و او محترمانه کار برود؛ کار که نه پست را تحویل بدهد؟.... به عبارت دیگر یک مدیر چه باید بکند که همه از او تعريف کنند و خلا او بعد از رفتنش خیلی حس شود و همه کاسه و کوزه‌ها را سر می‌میرید بعد بشکنند نه سر او، وی‌احتمال نفسی آزادی فراهم شود برای بازگشت دوباره او برای تصدی شغل خدمت‌گزاری...

تجربه نشان داده که این راه‌ها خیلی مفید واقع خواهد شد:

۱. اهدای مدار و نشان‌های لیاقت، مدیریت، استقلال، آزادی، دانش، هنر و ... خلاصه هر چه مدار و نشان سراغ دارد یا می‌توانید آن را بسازید به دور پروری‌های تان بدهید؛ این کار چند قابله دارد:

یکی این که شما به عنوان چهره‌گردشنازی معرفی می‌شوید.

دیگر این که هر وقت شخص به مدارش نگاه کند، یاد شما می‌افتد. این برای آینده کاری شما خیلی راه گشای خواهد بود.

دیگرتر این که رقبات سالمی میان اعضای اداره جهت نزدیک‌تر شدن آنان به شما فراهم خواهد شد.

...

۲. تا می‌توانید با این و آن عکس بگیرید. با خبرنگاران، وزرنشکاران، نخبگان، سپاس‌مداران، جامعه‌شناسان و ... هم دلایل باشد. یک حساب سرانگشته بکنید اگر آن‌هایی که دسته‌جمعی با شما عکس گرفته‌اند هر کدام‌شان این عکس را قاب کنند، می‌دانید چه نتایج پریاری خواهد داشت و تا چه حدی در خاطره‌ها باقی خواهید بود!

از شما در هنر ساخته خواهد شد؟!

۳. ضیافت شام آخر راه بینازید. بالآخره بودجه‌هایی برای این کار در اداره‌تان پیش‌بینی شده اگر هم نشده از اختیارات تان استفاده کنید و به گروه‌های مختلف شام بدهید در کنارش اگر با آن‌ها عکس هم بگیرید، کار از محکم کاری عیب نمی‌کند.

۴. تقدیرنامه و لوح یادبود بدهید. به مدیران، معوانان مدیریان، مشاوران، رئیس‌دفترها و ... این‌ها هر کدام‌شان در دوره مدیریت شما نقش‌های مهمی ایفا کرده‌اند و لازم است قدر آن‌ها را برای آینده بیشتر بدانید.

۵. در برنامه‌های قدردانی و تشکر از خودتان شرکت کنید. بالآخره معوانان تان می‌خواهند از شما قدردانی کنند و لوح یادبود و سکه‌هایی که روی هم پول گذاشته و خردیده‌اند، تقدیم‌تان کنند. خلاف عرف اداری و دور از معرفت است در ضیافت‌های خداخافظی و تقدیر از خودتان شرکت نکنید. لطفاً از تواضع بی‌حاجتی‌الامکان پیرهیزید.

این رسم لوح یادبود دادن به مدیران و هدیه گرفتن را سعی کنید مثل یک سنت پاس بدارید، تا مردم بفهمند که باید قدر مدیران‌شان را بدانند.

۶. تا می‌توانید طرح‌های تمام، نیمه‌تمام و در حال انجام و بی‌سرایجام را افتتاح